

בניינים עמוסים בדגלי ישראל ובמודעות אבל הפכו לחלק מהנוף בירושלים, ובתוך הבתים ספונות משפחות שיושבות שבעה על יקיריהן שנפלו בקרב. מסע קורע לב בין שבעות בעיר שמבכה את בניה, מהרב אבי גולדברג ז"ל שהמשיך במילואים בגיל 43 למרות הפטור, ועד לסמ"ר יעקב הלל ז"ל, בן למשפחה חרדית שנפל בגיל 21

מי שמחפש בירושלים את בתי המשפחות האבלות היושבות שבעה על הנפלים במלחמה – לא יתקשה למצוא. בניינים שסביבם דגלי ישראל ובכניסה מודעות אבל – הפכו בעיר לחלק מהנוף. עשרות משפחות של נפלים מהמלחמה יושבות שבעה ברחבי הארץ, לא מעט מהן בבירת ישראל.

סמוך לביתו של הרב אבי גולדברג ז"ל, שנהרג בהיתקלות בדרום לבנון, הוקם אוהל אבלים, שאליו מובילים עמודים ארוכים עם דגלי ישראל המלווים את הצועדים לשם, לכבד את המנוח ולסמן את הדרך מראש.

סרן (במיל)
© צילום: דובר צה"ל

כמו החיבורים בחייו של סרן במיל גולדברג, כך גם אחרי נפילתו, את אוהל האבלים של משפחתו ממלא מגוון של מנחמים. תלמידי תיכון לצד מבוגרים, חיילות במכנסיים משתלבות בין הכיפות השחורות והפאות הממלאים את האוהל הכואב.

בזה אחר זה שרטטו המנחמים קווים לדמותו. איש החינוך המסור שהיה גם מוזיקאי מחונן, לוחם שלא ויתר על אף יום בצבא וחזן בתפילות ימים נוראים. ראש כולל, רב, מורה, אבא, הכול ביחד. "זה כל כך אמיתי", אמרה אלמנתו רחל, כאשר מנחמים מקיבוץ גינוסר מספרים על מניין התפילות שהיה מוביל אצלם בקיבוץ ביום כיפור, והשמיעו הקלטה ששלח בוואטסאפ עם ברכת שנה טובה, אחרי שבכיפור האחרון לא הגיע להתפלל עימם ודאג להם מרחוק. "זה כל כך מי שהוא, איך הוא דאג לכל אחד מכל הלב".

הרב גולדברג הותיר אחריו שמונה ילדים. "אבא חי חיים של כלל", אמר בנו הבכור, יהודה. "היו לו חיים שכולם למען עם ישראל. בלי לחשוב אפילו לרגע מה טוב לי, מה הכי נעים או כיף לי. איפה שעם ישראל היה צריך, שם הוא רצה להיות".

הרב גולדברג, בן 43 בנפלו, המשיך במילואים כלוחם וכרב צבאי גם אחרי שכבר היה פטור משירות. לבניו זה ברור. היעדרותו בלטה בשנה האחרונה. בכיתה שבה הוא מלמד, במיזמים השונים שהוביל ובעיקר בבית. "השנה הייתה לנו הכנה טובה לפרידה ממנו", המשיך יהודה, "הוא לא היה הרבה, גם בבית וגם עם התלמידים שלו. הכנה שאבא שבשמיים ואבא שלנו עשו לנו מראש".